

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 14 szám

2025. december 22

Vidéki revans

A "revans" szó az én értelmezésemben elégtétel, visszavágás, bosszúállás. Lehet válogatni, hogy a társ-szakszervezet cselekedeteire jelen szituációban melyik illik leginkább, de talán mindhárom. És hogy mi is ez a szituáció? Nos, az üzemi tanácsai és munkavédelmi képviselő választás a MÁV SZESZA VTSZI Kelet területén, és a helyzet ugyanaz, mint pár héttel korábban a MÁV Pályaműködtetési Zrt. Debrecen és Miskolc Területi Igazgatóságok összefonásánál: a Személyszállításnál is kiírták az új, összevont területen a választást.

Sarus hírekből már jó előre hallottuk, hogy a VDSZSZ Szolidaritás nem akar velünk szövetséget kötni, csak a MOSZ-al, de hogy erről megbizonyosodjunk Meleg János levélben kereste meg a két szervezetet, hogy a Választásról szóló 2019-ben megkötött megállapodást rövid nyilatkozat-ban erősítsék meg. A két szakszervezet válasza meg is érkezett, és egybevágó volt. Barsi Balázs MOSZ elnök leírta, hogy továbbra is fontosnak tartják az esetenkénti együttműködést, de a 2026. januári választásoknál nem kívánnak velünk együttműködni. Hasonló volt Halasi Zoltán VDSZSZ-elnök válasza is, bár ő javaslatot tett választási együttműködésre a pénztári területen.

Kérdezem én, mi változott a legutóbbi, START-os választás óta? A létszámuk annyival nőtt, hogy nem akarnak együttműködni? Vagy úgy gondolják, hogy a mienk csökkent nagyobb arányban? Én egyiket sem feltételezem, így nem látok más magyarázatot, mint a visszavágás a nagy zakóra, amit tőlünk kaptak legutóbb. Persze, halkan megjegyzem, hogy ezt a zakót ők maguk provokálták ki, amiről írtunk is lapunkban Egy megállapodás margójára címmel.

Akkor így fogalmaztam: „Lehet egy kicsit magunkba nézni, és néha a közért az önös érdekeinket háttérbe tenni, mert összefogni nem csak akkor kell, ha az nekem előnyös...”

És most sincs okom másképp gondolni. Bízom benne, hogy a szavazók is megértik – csakúgy, mint ősszel a pályavasútnál – hogy az összefogást nem érdemes feladni, hiszen a bosszúvágyat nem értékeli a tárgyalóasztalnál.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Világvége vagy új kezdet?

Azt mondják, nagy-nagy buzgalommal robogunk a soron következő világvége felé, pedig még nemrég, 2012. december huszonegyedikén volt az előző. És vannak, akik nagy izgalommal keresik a következő véget, pedig lehet, azon a decemberi napon inkább kezdődött valami új, legalábbis a maja indiánok több ezer éves naptára szerint. És miért ne, hiszen a huszonegy még a babonásabbjának is szerencsés szám. Azt persze nem tudni, pontosan mikor, hajnalok hajnalán, vagy éjfél tájt, de ha senki nem vert át nagyon bennünket, lesz még a maják szerint világvége, és akkor majd többet tudunk.

Igaz, meglehet, mégis átverték, ez a világ már csak ilyen, meg aztán többnyire hagyjuk is magunkat. De az is biztos, hogy nem a maják a ludasak, akikre úton-útfélen hivatkoznak a világvégehívők, mert ők csak szerkesztettek maguknak egy naptárt. Nem jobbat, mint a mienk, talán nem is rosszabbat, de nagyon különbözött. Ráadásul még abban sem lehetünk biztosak, hogy ők hozták össze, mert állítólag régebbi törzsektől „örökölték” az alapokat, azok meg szintűgy. És itt meg is állhatunk, mert úgy néz ki, hogy azok a Közép-amerikai indiánok nagyon tudtak számolni, köszönő viszonyban voltak minden csillaggal meg a Nappal, de olyat, hogy kerék, még mutatóban sem használtak, pedig ismerték. Szóval ellentmondások tömegére bukkan a kutakodó, de hagyjuk meg a leszármazottaink a kutatás örömét. Ám van még, ami figyelemre méltó a majákban is, meg a naptárukban is.

Mégpedig az, hogy az öreg Gergely pápával ellentétben nem csak napokra, hónapokra, évekre osztották az időt, hanem több ezer éves szakaszokra is. Egy ilyen szakasznak és egy nagyon hosszú, 5125 éves történetnek volt vége 2012. decemberében. Elég soknak tűnik, és nem volna könnyű elmondani, jó volt, vagy rossz, még arról a kevésről sem, amit megéltünk belőle. De most, a következő ötezer éves ciklus elején nincs is jelentősége, ez már egy új időszak kezdete. Mert a maják szerint ezek az ismétlődő ciklusok egy körforgás részei, akár minden újra kezdődhet. Csoda, ha megáll a vasutas kezében a menesztőtárcsa?

Sőt, még a főjelzők is zavarba esnek, ha arra gondolunk, hogy nem csak a szép idők ismétlődhetnek, de a nemszeretett napok is. Gondoljunk csak egy-egy jól sikerült házibulira, mondjuk ajtócsapkodás formájában, nem beszélve más örömökről. Tehát ki kéne találni valamit, például, hogy ki-kéi dönthesse el maga, újrakezdi-e, vagy sem. És ha igen, melyik résztől. Mert az sem mindegy, hogy a szülőszobától, vagy az anyakönyv-vezetőtől szeretne újra indulni, netán az

első randi legyen a támpont. De olyat is el tudok képzelni, hogy valaki a körzőlapot választaná, persze, ha több is volt, nem mindegy, melyiket (le, vagy fel).

Aztán ha felébredtünk a révedezésből, rájövünk, hogy világvége ide, vagy oda, sokkal szerencsésebb inkább valami újba kezdeni, abba talán több beleszólásunk lesz. És ha már régebben kitapasztaltuk, hogy az újévi fogadalmak nem célravezetők, akkor tényleg jobb már így huszonekettedike táján megígérni magunknak, hogy a következő ötezer évben mindent másképp teszünk. Bármit megtehetünk, még azt is, hogy elfelejtjük a fogadalmainkat, és hinni kezdünk Karácsony csodájában – és egymásban.

Dolhai József

Mindig együtt – és akkor „nem vagy egyedül”.

ZÁHONYI VASUTAS

VIII. évfolyam, 45. szám

2019. május 27.

Ismét együtt, ezúttal Aggteleken

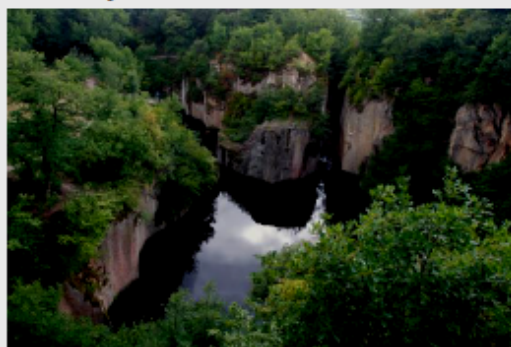

Május 25-ére kirándulást szerveztem VSZ tagoknak és családtagjaiknak az Aggteleki Nemzeti Park területén található cseppkőbarlangba. Szinte valamennyi szakma képviseltette magát, összesen negyvennyolcan indultunk útnak.

Először Károlyfalvánál állt meg a busz, ahol a merészebbek felkapaszkodtak a meredeken, köztük én is. Szemünk elé tárult a Megyer-hegyi Tengerszem, ami egy csodálatos mesterséges képződmény, a XVI századtól bányásztak itt malomkővet. Akik

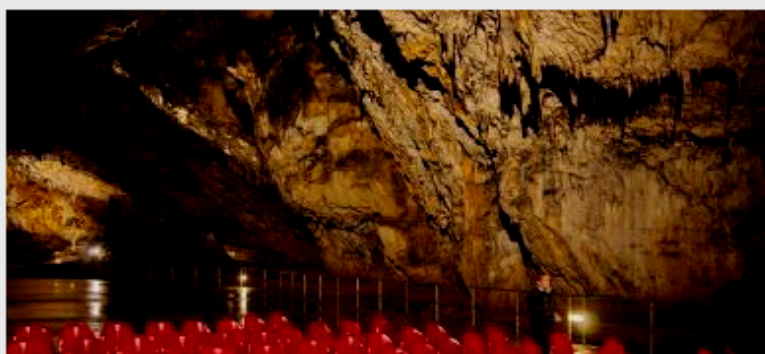
nem vállalkoztak a meredek hegymenetre, azok megnézték a magán múzeumot, kávéztak, söröztek.

Végül két és fél óras utazás után megérkeztünk úti célunkhoz. Az aggteleki cseppkőbarlang – egész pontosan Baradla-barlang – hazánk egyetlen természetes mészkőbarlangja, és Magyarország egyetlen Világörökség része. Hossza magyar területen eléri a húsz km-t, a szlovák résszel együtt 24 kilométer hosszú. Mi az egy óras, rövidebb túrán vettünk részt, amelyen különböző elnevezésű termekben jártunk, köztük a hangversenyteremben is, ahol kellemes zenével mutatták meg a terem különleges akusztikáját – csodálatos volt. Ebéd után utunkat egy finom nedűvel zártuk Tarcalon, ahol a borász négy féle borral és borkorcsolyával várt bennünket.

Köszönöm, hogy ennyien eljöttetek, és egy tartalmas napot tölthettünk együtt!

Pokolné Tünde

Vasutasok Szakszervezete Területi Képvisélet Záhony

**BOLDOG, BÉKÉS KARÁCSONYT, ÉS
SIKERES ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK
MINDEN
KEDVES OLVASÓNKNAK!**

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

KÖVETKEZŐ SZÁMUNKKAL JANUÁR ÖTÖDIKÉN JELENTKEZÜNK!

HUMORSAROK

TÉVÚT

Buszmegállóban két terhes asszony beszélget (Pistike nagyon figyel):

- Te mit vársz, drágám?
- Kislányt.
- Hát te?
- Én kisfiút.

Pistikét már rég foglalkoztatja, hogyan születik a gyerek. A hallottak után megindul a fantáziája, miközben egy pocakos férfi érkezik. Pistike kérdezi:

- A bácsi mit vár?
- Autóbuszt – hangzik a felelet.

Petike ebből azt a következtést vonja le, hogy rossz nyomon jár...

HELYES ÚT

Az anya tizenéves lányával elmegy az orvoshoz, ám előbb négyszemközt kérdezi a doktort:

- Drága doktor úr, mit gondol, beszélhetnék a lányommal a nemi életéről?
- Beszéljen csak asszonyom. Majd meglátja, mennyit tanulhat tőle...